

Diskuse o životním prostředí s Bedřichem Moldanem

◆ diskuse, česky, vznik: nedatováno

◆ discussion, Czech, origin: nedatováno

Diskuse o životním prostředí s Bedřichem Moldanem

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini 3 (flash/pro) – únor 2026]

--- (s1b diskuse o životním prostředí s Bedřichem Moldanem_cleaned.flac) ---

Jiný hlas: Já mám to téma, jak ten mravenec nic neulovil, ale vždycky našel vejce. Přivezl ho domů a dal ho na pec, ohříval ho a měl takový, potom najednou bum, vejce prasklo a vyskočil junák. Tohle je dost kuriózní, že vlastně před rozbitím to vejce patří k téhle zemi. Ale najednou, když už se vylíhne ten člověk, tak najednou vejce praskne, jsou tam už jenom skořápky z této země a ten Štemberk nebo ti jeho bráchové už se nikdy do toho vejce nemůžou vrátit a musí žít ve světě, který s tím vejcem nemá co dělat. Tam to vejce bylo cizí tomu světu. Nějaký pták nebo kde se to bere, prostě vejce, každý den jedno vejce, a on ho vzal domů. To vejce se objevilo v cizím světě. Tady je to obráceně. Ten Štemberk vyskočí z vejce, které bude doma, vyskočí a je v úplně cizím světě a vejce je pryč a on teď má co dělat, aby se koukal, aby se uhájil.

To je dost zajímavý pohled na celé dějiny lidstva. Člověk a jeho vývoj, dává to takové zvláštní zadostiučinění, že člověk je vždycky rád, když najde svou vlastní epochu, najde v ní cosi klíčového. Ono je otázka, kdy to vlastně začne. Ještě pořád je to v počátcích, ale přece jenom ta epocha klíčová trvá už delší dobu, nějakých deset tisíc let, od toho neolitu. Ono to začalo nenápadně, ale od toho neolitu se nic nestalo. Teď se začne dít to pravé. Začátky, to tam všude byly semínka *baobabu*, ty mají tu vlastnost, že je nikdo nepozná, dokud ten *baobab* nevyroste, a pak je pozdě.

Já jsem to někomu vykládal, psal jsem to do doprovodu k *Teilhardovi*. Dostává se do jakési krize ta orientace jít do neznáma, jak *Ricoeur* říká, co je víra, *abrahámovské* vycházení do neznáma, jen se do toho napřít. A on najednou, když jenom trošičku koutkem oka se podívá do té budoucnosti, tak to vypadá tak ošklivě, že člověk vůbec nemá chuť jít tak naplno do toho.

Možná, že to všechno je takový plod neorientace, která sice ohromně startovala a převrátila svět naruby. Celá technika a věda, to všechno vychází z této orientace. Teď to dochází do katastrofy. Jestli v *buddhismu* není hledání *nirvány* aspoň v tom, že k téhle katastrofě nedojde, že jenom umírají po tisících lidi, a jestli tahle perspektiva není lepší. Nám se najednou tady ukazuje, že v téhle perspektivě, co dál, co s tou orientací, která se pořád prodírá?

Ten for se musí prodírat jinudy, podstatně jinudy. O tom *Teilhard* vůbec nespecifikuje, jen říká: jediná věc zbývá, země se plynuje. Nejdřív se to roztahuje jako od jednoho pólu k druhému, teď je to ohromně volné všude, a teď se to u té *Omegy* zužuje, nastávají tlačence, a co zbývá? Jedině láska, *amorizace*. On to neříká takhle, říká, že ta věc není řešená tím, že by se člověk odlifroval, že by se ty tisíce a miliony lidí vyprofilovaly na různé cesty. Kvalitativní změny se nedosáhlo. Tam musí dojít, ono to všechno k tomu může patřit, ale kvalitativní změna tam musí spočívat v tom vnitřním, v té změně smýšlení, v té změně orientace, v celém způsobu života, pobytu i myšlení, které k tomu pobytu patří.

Víte, co je zajímavé? Že pojem *noosféry* vymyslel *Teilhard*, jak je ti jistě dobře známo.

Jiný hlas: Ty jsi ho našel někde ještě předtím?

Jiný hlas: U *Vernadského*, což je ruský geochemik. To je zajímavé, odkdy to je. Já jsem to našel citované z roku dvacet pět u toho *Vernadského*.

Jiný hlas: To je dřív než *Teilhard*?

Jiný hlas: To je dřív. Ti sovětští badatelé. Ty neznáš mou *disertaci*? Kdybys přečetl mou *disertaci*, tak tam je to o tom *Vernadském*. Kdybys nevěděl datování, tak musíš vědět, že se znali. Tam jsou partie, které jsou opsané z *Teilharda*.

Jiný hlas: Počkej, *disertaci* jako doktorskou práci? To jsem nečetl. Já jsem četl tu o *Heideggerovi*.

Jiný hlas: Ta se mu líbila, mně se taky líbila.

Jiný hlas: A nemáš to doposud ještě?

Hejdánek: Ne.

Jiný hlas: Jo, vlastně. Ono to je takový žánr, ale ty to neděláš schválně. Když člověk tak trošku má v sobě podhalený... teď začínám mít dojem, že mám něco u sebe. Ale já myslím, že ne. Já to mám vždycky tak

strašně dlouho, jako třeba tamty ty zvířata, co jsem měl, to už je...

Hejdánek: Cos měl za zvířata?

Jiný hlas: Ten... jak se to jmenovalo?

Hejdánek: Nepřirozený zvířata? Jo, ty, *Animal Farm*? A to nemáš ještě náhodou?

Jiný hlas: Vždyť jsi to ze mě vylákal, že jsi to už někomu slíbil. Já to dneska nemám, já k němu teprve dojdou. Hele, já jsem si z toho přepotil ten předskok nebo záskok, záskok myslím, toho *Průmy*.

Hejdánek: Jo, jo, jo, ono to tam...

Jiný hlas: Já jsem to celý přepotil a mně se to ztratilo. To byla blbost. Ale ono to je, potom pojedou někam...

Hejdánek: Hele, v pohodě, v klidu, pak můžeš přijít, kdykoliv se ti zachce.

Jiný hlas: No, to chybí. Tak ti půjčím *Future Shock*?

Hejdánek: Jo, tak to si ho vezmu.

Jiný hlas: Ano, dokumentovat, že si zaznamenáváš. Ale víš, já bych, Láďo, potřeboval něco vrátit. Ten moudrej poskok...

Hejdánek: Chtěl bys?

Jiný hlas: Já myslím, že ti stačí ten český přepis.

Hejdánek: No jo, takže tohle asi dobrý. A tohle ti dám, takže se to zase rozhodí.

Jiný hlas: Jo, já jsem to ryl a ten blázen je opravdu... jo, to jsi v záskoku... záskok k němu měl, už se to dělá...

Hejdánek: Toho Bařtipána?

Jiný hlas: Bařtipána? *Emmanuel*...

Hejdánek: Já nevím, jak vypadal, ono to... jak to vypadalo?

Jiný hlas: To byla taková ta čerpadlová konvence. Ono to není k ničemu stejně, jenom si tak pojedou. Já mám dojem, že jsi mi to v tom Poličným dával, ne? Že jsem to tam sjednával při tom.

Hejdánek: To už bylo předtím, než jsem byl u tebe. Jo, a měl jsi k tomu, jsem ti říkal, nějaký poznámky k tomu. Tak se podívej.

Jiný hlas: Podívám se, ale kdyžtak se nic neděje. Ta kopie, já ji nepotřebuju, jenom kdyby náhodou se stalo, že ne, no tak přece jenom já...

Hejdánek: No, to je to nejhroznější. No dobře, já se ozvu, jenom mně by to bylo strašně líto, kdyby se to někde ztratilo.

Jiný hlas: To mně taky, to byla obrovská... co jsem měl od tebe... ten Bařtipán. Možná, že to tam bylo. Posledně tady, nebo v Poličným, kde jsme se setkali?

Hejdánek: Tady jsi byl, ale předtím jsi byl jednou v Poličným s těma deska... [nesrozumitelné].

Jiný hlas: Tak já mám dojem, že už jsme o tom mluvili, já u tebe, takže to nemohlo být tohle. Tamto nemohlo být.

Hejdánek: Ne, tamto nebylo, teď v tom už se nevyznám. Asi máš pravdu, ale je zbytečné o tom mluvit, ta tvoje kopie je k ničemu stejně.

Jiný hlas: To mně je to líto, já bych nerad to zapískal.

Hejdánek: Ne, vůbec, to se vymaže. Já vám ho ukážu rovnou na místě.

Jiný hlas: Ty Láďo, ale člověče, ty budeš muset dát takový ty... kolik...